

Birinci Bab Visal

– NurettinÖnder · 22 Mart 2012

" Bir başınasın,

Oradasın,
Ses etmesen de

Guslettiğin suyun şırası kibirlenir nedense
Damar damar aşk soyunukluğundu tek ışığım
İsteddiğinde bir sabah güne bakan bir çiçek olursun
İsteddiğinde zehri katmerli euforbia
Ellerinin beyazında kara, karanın karasında beyaz ellerin
Her sabah kayıntısında iki gül çeşnisi
Bir de,
Sen bakışında un ufak olan ben..."

Ölü sokaklar üzerine kehanetler çöreklenir
Akıldan yok/sundum,
Akıl aymazlığımdan öte
Üstelik adam akıllı sarhoştum anasondan küfürler içinde
Sanırım aylardan kasımdı, ya da aralık, ya da mart...

Ne fark eder ki..

Kendimden geçişlerimdi sen beni fark edemediğin sürece.
Ne önemi vardı günün, gecenin, boş ömrün
Ne fark ederdi ki sensiz doğan ve batan günün..

Değdiğim tan vaktiydi gözlerin
Öyle mağrur ve öyle istila eden tüm günü
Ruhumda seken ışık gibisin

Ve...

her defasında pişman oluşumsun
Yeniden sen yaşamışlığında
Bir mevsimi çiğneyen lodos
Başkaldırı, ölümüne...
Her şeyi silebilecek bir kasırga
Susuz yaz örneğin, boğazımda derin bir kuruluk
Çürüyen hayallerime yeni bir maviliktin belki de.

Miadı geçik saatlerin, intihar anıdır
Yalaz bir ışığın sukut külü
Karşılar zamanı ellerindeki eğreti
Yosuna bulanana tınısı denizin
Usulca içime hoş gelen k/adın
Üşümeye el açtırma dualarını seviden yana
Solurken yüreğindeki ateş
Engerek ayazları yüreğime s/aldırma..

Kutsi bir suda günahı yıkanırım
Okudum avuçlarımdaki ömür repliklerini, bilesin
Kendimi vurduğum sessizliktir bu gün
Gark olurken ruhumdaki kıyamet dinletisi
Sözlerim kırılır anlatamam seni senliğimdeki bana
Ahraz kalırım sevi cehaletimden öte yana..

" Aynadaki suretimin bir yerinden kesilmeliyim
İntihara teşebbüs eden sözleri kısaltmalıyım dudaklarımdan
Taarruz edebilmeli dua riyakarlığında dilimdeki sürç-ü lisan
Adımın sessiz harflerinden isyan öksürtmeliyim – keyfiyetimden- "

Nurettin Önder